

Nr 80

Av fröken **Liljedahl m. fl.**, om anordnande av en fortbildningskurs för läkare vid barnavårdscentraler.

I sina anslagsäskanden i 1955 års statsverksproposition har kungl. medicinalstyrelsen begärt ett anslag av 7 000 kronor för anordnande av en fortbildningskurs för läkare vid barnavårdscentraler. Till stöd för ifrågavarande framställning anför medicinalstyrelsen följande:

Verksamheten vid barnavårdsorganen bör utvidgas att omfatta andra områden inom den förebyggande barnavården, framför allt mentalhygien. Djupare insikter hos läkarna om den fundamentala betydelse, som ökad förståelse för barnens psyke och reaktionssätt i de tidigare åldrarna har för en riktig uppfostran och för att förebygga nervösa rubbningar, är önskvärda för läkarens arbete på det mentalhygieniska området. Den fortlöpande kontrollen av småbarnens psykiska utveckling, den bättre kännedomen icke endast om deras intellektuella förutsättningar utan även om deras psykologiska egenart och eventuella psykopatologiska särdrag torde bli en värdefull källa till upplysning för skolorna. Fortbildningskurser för läkare vid barnavårdscentraler bör anordnas i likhet med kurserna för vid barnavårdscentraler anställda sjuksköterskor. Utbildningen bör främst avse barnpsykologi och -psykiatri. Vidare bör behandlas såväl kontroll av barnens hörsel och profylaktiska åtgärder för att förhindra hörselnedsättning hos barn som kontroll av barnens ögon.

Kursen föreslås omfatta tre dagar med 18 föreläsningar och demonstrationer.

Med beaktande av vad som ovan framhållits erinras om att verksamhet för förebyggande mödra- och barnavård igångsattes år 1938 och beträffande hälsokontroll av barnen undan för undan utbyggts så att f. n. utgår statbidrag för hälsokontroll av barn upp till sju års ålder. Då det gäller barnen under ett år, de s. k. spädbarnen, har nära nog 100-procentig anslutning till barnavårdscentraler och barnavårdsstationer uppnåtts, och resultaten av denna verksamhet kan med all säkerhet avläsas i den starkt minskade dödligheten i åldern 0—1 år. Kontinuerlig kontroll av barnen upp till två år förekommer också allmänt, medan däremot barnen i ålder tre—sju år ej i större utsträckning är föremål för hälsoövervakning vid de förebyggande barnavårdsorganen. En av orsakerna härtill är med sannolikhet den omständigheten att då det gäller barn i dessa åldrar det inte endast är fråga om bedömning av barnens fysiska välbefinnande utan fastmera om mentalhygien och rådgivning i uppfostringsfrågor. För läkare utan eller med ringa utbildning i barnpsykiatri är det naturligt att de ogärna åtager sig ett tidsödande och svårt arbete inom ett område som

de ej helt behärskar. Detta bidrager till att på många håll verksamheten f. n. ej omfattar så många åldersgrupper som önskvärt vore.

Det moderna samhällets krav på frihet i fostran har alltför ofta missförståtts och praktiserats såsom frihet från fostran. Det synes oss högeligen påkallat att varje barns särart beaktas och att upplysning och råd i uppfostringsfrågor ges till föräldrarna redan under den för barnets vidare utvecklingen så betydelsefulla förskoleåldern. Vi anser det därför vara av stor vikt att läkare, verksamma inom förebyggande barnvården, genom den av medicinalstyrelsen begärda kursen får tillfälle att förkovra sig och taga del av de nya medicinska rön som gjorts, inte minst då det gäller barnpsykologi och barnpsykiatri.

På grund av det ovan anförda anhåller vi,

att i enlighet med medicinalstyrelsens förslag 7 000 kronor anslås för en fortbildningskurs för läkare vid barnvårdscentraler.

Stockholm den 19 januari 1955

Edith Liljedahl

Gerda Höjer

Ragnhild Sandström
